

ת"פ 4088/20 - מדינת ישראל נגד רוי אברהם חיים גולדרשטיין ובניו שימונוב

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

ת"פ 4088-2022 מדינת ישראל נ' גולדברשת ואח' 19 Mai 2022

פני כבוד השופט בני שגיא, סגן נשיא
מדינת ישראל
המואשם: על-ידי פרקליטות מחוז תל-אביב (פלוי)

נגד

1. רוי אברהם חיים גולדברشت
על-ידי ב"כ עו"ד הרצל יוספי
2. ג'ובאני שימונוב (נדון)

הנאשמים:

גור דין - נאשם 1

כללי

1. נאשם 1 (להלן - **נאשם 1 או הנאשם**), בן 18.5 במועד הRELONNTI, ביצע עבירות חמורות, הורשע על יסוד הודהתו, ודינו עמד להיגזר. ימים ספורים טרם המועד שנקבע לשימוש גזר הדין עתר הסניגור לדחית מועד גזר הדין וזאת נוכח האפשרות כי הנאשם ייקלט במכינה קדם צבאית, ובמהמשך - יתכן ויגיס לצה"ל. אף שככל הנسبות לימדו על סיכויים נמוכים להצלחת ההליך השיקומי, נעתרתי לבקשה, דחיתתי את מועד גזר הדין והתאמתי את התנאים המגבילים כך שיאפשרו לנאשם להיקלט במכינה. לאחר 6 חודשים בהם הנאשם במכינה, במהלכם התקיימו שני דין-מעקבים, הודהה הנאשם מהמכינה, וזאת לאחר שביצע שלל עבירות ממשמעת והתנהג بصورة תוקפנית ומאיימת כלפי צוות המדריכים.

גזר דין של הנאשם עברו דרך 5 תחנות: **הראשונה** - סקירת העבירות בהן הורשע, עובdotio של כתב האישום המתוון, וזרוי הדין הנוספים שניתנו בפרשה; **השנייה** - סקירה תמציתית של טיעוני הצדדים לעונש; **השלישית** - קביעת מתחם העונש ההולם; **רביעית** - פירוט נתוני האישים של הנאשם והנסיבות השיקומיים שנערכו בעניינו; **החמישיית** - קביעת מיקומו של הנאשם בתחום.

תחנה ראשונה - סקירת העבירות בהן הורשע, עובdotio של כתב האישום המתוון, וזרוי הדין הנוספים שניתנו בפרשה

2. הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבודות כתב אישום מתוון בעבירות של קשרית קשור לפשע, לפי סעיף 449(א)(1) לחוק העונשין (להלן - **חוק העונשין או החוק**); נשיאה והובלת נשק ללא רשות על פי דין, לפי סעיפים 144(א) רישא ו-144(ב) רישא לחוק; איומים, לפי סעיף 192 לחוק; היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק; וירי בנשך חם באזר מגורים, לפי סעיף 340א(ב)(1) סיפה לחוק העונשין.

הצדדים לא הגיעו להסכמה לעניין העונש, ובהקשר זה כל צד טען על-פי מיטב שיקול דעתו.

עמוד 1

3. **על-פי עובדות כתוב האישום המתוקן**, בין נאשם 1 לנאשם 2 קשרי חברות קרובים, וכך גם בין נאשם 1 לאייל בן-עמי (להלן - **החיל**), אשר נושא כדריך קבוע נשק צה"לי מסווג תבור, מודל AX 95 (להלן - **הנשק**). בתקופה הרלוונטית לכתב האישום נהגו השלושה לבנות במשותף במספר הزادמניות שונות.

ביום 20.9.20 סמוך לשעה 00:00 נפגשו הנאים ייחד עם החיל לבילוי משותף במועדון ביפו, שםפגשו במתלון, עמו היה לנאשם 1 סכוסר קודם. לנאשם 1 שיתף את לנאשם 2 ואת החיל בדבר הסכוסר. סמוך לאחר שעזבו את המועדון, קשרו הנאים קשור ייחד עם החיל להטיל אימה על המתلون על ידי כך שיבצעו ירי באמצעות הנשק לעבר ביתו.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, נסעו השלושה לבתו של החיל כדי להציג בנשק ובמחסנית. לנאשם 1 נותר להמתין בפארק בהוד השרון בעוד שנאשם 2 והחיל נסעו לכתובתו של המתلون, שנשלחה על ידי לנאשם 1 למכוורתו הניד של החיל באמצעות הודעה מוצפנת בישומון "טלגרם". בסמוך לשעה 06:00 הגיעו נאשם 2 והחיל לקרבת הבית הנמצא בלב שכונת מגורים וערכו סיור רגלי בצדד לבחון את דרך הפעולה וכיכולת המילוט מהירה ביותר. לאחר הסיור החליטו השניהם שבשבועה שהנאשם 2 יבצע את הירוי לכיוון הבית, החיל ימתין לו ברכבו בחניון כורכר הסמוך לבית והוא מוכן למלט אותו מהזירה. בהמשך לכך, נטל לנאשם 2 את הנשק, דרך אותו והתקדם לעבר הבית. בהגיעו בסמוך לפתח הביתירה נאשם 2 שmono קליעים לעבר חזית הבית שעה שבני המשפחה שהו בתוכו, ובאופן שיש בו כדי לסכן חי אדם. הקליעים פגעו בקיר חזית הבית וחלקו אף חדרו בבית. כתוצאה מהירוי נגרם נזק לקירות הבית ולמוסカリ חשמל. לאחר הירוי נמלט נאשם 2 לעבר החניון, נכנס לרכבו של החיל והשניהם ברחו מהמקום. בהמשך נסעו השניים לבתו של החיל, הסליקו את הנשק ואספו את לנאשם 1 שהמתין להם בפארק.

4. יצוין כי כתב האישום המתוקן שהוגש נגד שניהם, מחזיק שני אישומים, אך האישום השני רלוונטי אך ורק לעניינו של לנאשם 2. עוד יצוין כי במקביל להגשת כתב האישום נגד שניהם, הגיעו רשותות התביעה בצה"ל כתב אישום נגד החיל, שאף הוא הסתיים בהסדר טיעון.

הapon בו הסתיימו ההליכים בעניינו של לנאשם 2:

כתב האישום שהוגש נגד לנאשם 2 החזיק כאמור שני אישומים, אולם האישום הרלוונטי לעניינו הוא **האישום המשותף לשני הנאים ולחיל**, בגדירו **קבועתי מתחם ענישה אשר הרף התחתון שלו עומד על 26 חודשים מאסר**. כיוון שנאשם 2 הורשע באישום נוסף, המתחם הכלול שנקבע נבין 34 חודשים מאסר ל- 60 חודשים מאסר, והעונש שנגזר על הנאים, בסופו של יום, עמד על 40 חודשים מאסר (כאשר עונש זה כולל הפעלת מאסר מותנה בגין 5 חודשים באופן ש- 4 חודשים הופלו בחופף וחודש אחד במצטבר).

הapon בו הסתיימו ההליכים בעניינו של החיל:

ביום 28.4.21 ניתן גזר דין של החיל על-ידי בית הדין הצבאי המחויז במחוז שיפוטי צפון (222/20) (תע/3) (להלן - **גזר דין של החיל**). על פי האמור בגזר הדין, הורשע החיל בעבירות של הוצאת נשק מרשות הצבא, ירי מנשק חמ בצוותא באזר מגורים, איוםים בצוותא, אי שמיירתו של רכוש צבאי שהוא נשק והဏגהות שאינה הולמת. בית הדין הצבאי אימץ את הסדר הטיעון הסגור שנקשר בין הצדדים, והטיל על החיל עונש של **32 חודשים מאסר לרינו** בפועל, לצד רכיבי ענישה נלוויים.

התנהה השנייה - טיעוני הצדדים לעונש

עמוד 2

5. התובעת, עו"ד ענת בן-זאב, התבessa בטיעוניה על גזר הדין שניינו בעניינם של נאשם 2 והחיל, תוך שוץין כי גם אם הتبיעה סקרה כי המתחם בעניינו של הנאשם ראשוני צריך להיות חמור יותר, הרי שלא הגש ערעור על גזר דיןו של נאשם 2, تستפק הتبיעה בטעירה למתחם דומה, דהיינו - צזה אשר הרף התחתון שלו עומד על 26 חודשים מאסר.

התובעת עמדה על חומרת המעשים, על חלקו המשמעותי של הנאשם במסכת העובדתית, בהיותו "בעל הסכט", וכי השעריר את כתובתו של המתلون לנאשם 2 על-מנת שזה יבצע ירי על ביתו, וכך צינה: "**הנאשם הוא הסיבת ו"המסובב" של האירוע. הסכט שלו והיזמה שלו הם אלה שהביאו את העבירה הזאת מהכח אל הפועל**".

בහינתן העובדה כי מדובר בנאשם צעיר ללא הרשות קודמות, סקרה התובעת כי ניתן למקמו בשליש התחתון של המתחם, וזאת לצד הטלת רכיבי ענישה נלוויים.

6. ההגנה העידה מטעמה את מר דוד ניסקי ואת מר דוד ניצן.

מעדותו של מר דוד ניסקי, אשר שימש כמחנך של הנאשם במהלך לימודי בתיכון "מעון", עולה כי הנאשם תפקד בבית הספר בצורה טובה, חurf קשיים ללימודים שחוווה. ניכר היה כי מדובר בתלמיד אינטלקטואלי, אהוב, אך לצד זאת, וכי שהגדיר זאת העד "מהיר להתחمم וכן להתקרר". העד הביע פלאה על הסתבכותו של הנאשם בפרשנה הנוכחית, ותייר קשור חינוכי חיובי ביותר שרקם עם הנאשם לאורך תקופה הלימודים ואף לאחריה.

מעדותו של מר דוד ניצן, עובד סוציאלי בתחנה לטיפול משפחתי בהוד השרון, עולה כי החל לטפל בנאשם ובמשפחה במסגרת טיפול משפחתי, ולהערכתו, מדובר באדם שנitin לשקמו. העובד הסוציאלי הביע חשש שהוא ככליאתו מאחריו סORG ובריח יגרום למשבר נפשי, או לחלופון, לחיבור עם מוקדי כוח עבריינים - שתי תוכאות אפשריות שאין רצויות.

7. הסגנון, עו"ד הרצל יוסף, עמד על העובדה כי בזמן ביצוע העבירות היה הנאשם בגיר-策ער על כל המשמע מכך.

מطبع הדברים, ושעה שבגזר דיןו של נאשם 2, קבעתי מתחם בעניינו של האירוע, התמקד הסגנון בנסיבות המצדיקים, לשיטתו, נקיטה בגישה שיקומית, תוך חריגה ממתחם העונש ההולם.

כך הפנה הסגנון לעדותו של מר ניסקי בדבר יכולת לרותם את הנאשם להליכים כאלה ואחרים, וכך הפנה לעמדת השירות המבחן כפי שהוא לידי ביטוי בתסaurus השני, ומתיישבת אף עם עדותו של העובד הסוציאלי, מר ניצן.

וכך ציין הסגנון: "**אני חושב שאין מחלוקת, שמענו גם את המורה המכיר את הנאשם היטב. בכל זאת, עם כל הקשיים, הוא הצליח ואמר היה להתגיים לצבע אלמלא אותו מפגש טראגי עם מה שבא אחריו, באותו מועדון שביבלה, וגם לא היה מכיר את הנאשם 2. שמענו גם את העו"ס הקליני, אדם מאד מרשים, מרוצה באוניברסיטה העברית. אם הוא חשב שהוא צריך לבוא ולהעיד בבית המשפט, וראה את השינוי בהתפתחות של רוי, נכון שזה חדשניים. גם מי שיש לו הרבה מאוד ניסיון כמוחו, אני חושב שגם אחורי חדשניים הוא מבין מה הפוטנציאל ומה הנזקים האפשריים ולאן זה הולך. אני מסכים עם כל מילה שלו. שהנקודה בה הנאשם נמצא היא נקודה מאוד קריטית בחיים. זו נקודה של לשפט או לחסド. לאיזה כיוון הוא יתנהל בחיים.**

אין ספק שהנאשם עשה טעות, הוא קשור קשר, ואין ספק שהוא גורא ואיום. אבל, השאלה לאיפה הולכים מכאן. גם למקרא הتسביר, הרי קצינת המבחן הגישה تسجيل ראשון גורע מאד, והتسביר השני כבר שונא לגמרי. אני כשלעצמו, ואני אומר את זה גם כעו"ס לשעבר, זה רק מועד על ההליך שבו עבר. זאת אומרת הרבה פעמים שימושו בא והוא נופת צופים מהרגע הראשון, רואים את הדרך שהוא עשה. אנחנו מלאוים את רוי הרבה מאוד זמן בהיכרות מאוד קרובה".

לאחר התקופה בה שהה הנאשם במכינה, ועוד טרם הודה רשמית, ביקש הסגנור להמשיך את שירותו של הנאשם במסגרת המשלימה, וזאת כשתבעו כי גם אם היו קשיים כללה ואחרים בהתנהגות הנאשם במכינה, מדובר בנסיבות טבעיות, וכן להשלים את המהלך ולשמור על סיכוי לגיוס הנאשם. גם בישיבת היום התמיד הסגנור בבקשתו לאפשר לנאים להשלים את הליך השיקום, וזאת חרף הדחתו מהמכינה.

התנהה השלישית - קביעת מתחם העונש ההולם

8. בಗזר הדין שנייתן בעניינו של הנאשם 2, עמדתי על כלל הפרמטרים הרלוונטיים לקביעת מתחם העונש ההולם, ובקביעותי שם רלוונטיות אף לעניינו.

כפי שציין בגזר הדין, דומה כי אין צורך להזכיר מיללים על החומרה הגלומה בעבירות בהן הורשע הנאשם, על הסכנה הרביה הטמונה בהן ועל מדיניות הענישה המכמירה בה נוקט בית המשפט ביחס לעבירות נשחק, בין היתר, בשל כך ש"עבירות מסווג זה מקיימות פוטנציאלי להסלמה עברינית ויצירות סיכון ממשי וחמור לשalom הציבור וביטחונו" (ע"פ 3156/11 זראייה נ' מדינת ישראל, פס' 5 (21.2.2012)). הערכים החברתיים הרלוונטיים לעבירות נשחק הם הגנה על שלום הציבור, ביטחונו, שלמות גופו ורכשו וכן על הסדר הציבורי.

במקרה דנן, אף ניתן לומר כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא משמעותית, וזאת נוכח חומרתו הרבה של האירוע, ופוטנציאלי הנזק המשמעותי הגלום בו.

מדובר, להלכה למעשה, באירוע בנוסח "מערב פרוע" בלב פתח תקווה, שעלה השנהם 2, חלק מקשרת הקשר עם הנאשם ועם החיל, יורה בתת מקלט 8 קליעים לעבר בית מגורים בו היו אנשים בבית אותה נקודת זמן.

اذcir כי כתוצאה מהיר נגרם נזק לקירות הבית ולמוסカリ חשמל שנפגעו מהקליעים שחדרו פנימה, וכי הנזק הפוטנציאלי בעבירות אלה עצום שכן "חומרתן של עבירות נשחק אינה מסתכמה רק במה שאירע בפועל, אלא גם במה שעלול היה להתחשך - קרי: בסיכון הפוטנציאלי שהוא טמון בהתנהגות" (ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל (31.7.2013)).

9. בית המשפט העלון התווה, במיוחד בשנים האחרונות, מדיניות ענישה מחמירה ביחס לעבירות המגלומות בחובן שימוש בנשחק חם למטרת ישוב סכסוכים:

"...לעתים מדיניות הענישה הנהוגת ביחס לעבירה מסוימת אינה מספקת, ועל בית המשפט להורות על החומרה בענישה על מנתקדם ולהגן על הערכים אשר ביסודה, ובכך לבלום את נפיקותן של עבירות מסוימות ההופכות ל"מכת מדינה", ולתת ביטוי לחומרה שיש להיות להן... השימוש בנשחק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפקיד לרעה חוליה, וכਮעה של יום ביום גבוה חי אדם ולעתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטא היה כי התרחשו באותו עת ברוחבה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עלייה מתמדת

במספר אירופי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דוח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירופי ירי בישובי החברה הערבית ובישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע הממציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאת ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במידיניות הענישה הנוגגת" (ע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' סובח (5.11.2019) [ההדגשה במקור - ב.ש]).

10. מתחם העונש ההולם כפי שנקבע בעניינו של נאשם 2, נקבע, בין היתר, תוך התייחסות למידיניות הענישה הנוגגת, כפי שזו באה לידי ביטוי בפסקין הדין הבאים:

ע"פ 1427/21 **שויקי נ' מדינת ישראל** (26.5.2021) - המערער הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתב אישום מתוקן בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשך חם, בכך שהחזק בבעיטה נשק דמי רובה סער, ובמהלך התקהלות על רקע סכוסר שהתגלו בין בני משפחתו, יצא מביתו כשהוא נושא עמו את הנשך ובו מחסנית טעונה בצדדים, הגיע למקום התקהלות,ירה באוויר 17 כדורים ונמלט מן המקום. בית המשפט המחויז קבע **מתחם שני בין 26 ל-56 חודשים מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 37 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחה.

ע"פ 9014/20 **מדינת ישראל נ' גרבאן** (10.3.2021) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבודות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקה ונשיאת נשק (שתי עבירות), ירי באזרור מגורים (שתי עבירות) ואיומים, בכך שבשני מקרים ביצע ירי לעבר ביתם של אנשים עםם היה מסוכסך (כאשר אותם אנשים ירו קודם לעבר בית משפחתו). בית המשפט המחויז קבע **מתחם שני בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 24 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחה.

ע"פ 9830/17 **חמודה נ' מדינת ישראל** (8.3.2018) - המערער הורשע על יסוד הודהתו בעבודות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של נשיאת נשק, ירי באזרור מגורים ואיומים, בכך שאיים על אחות המתלון, שיפגע בה על רקע סכוסר שנתגלו בינה ובין אחות הנאשם, ובמסגרת לכך ירה כדורים לעבר ביתו של המתلون, כשהאחרון שהה במרפסת הבית, במטרה להפיחו, ונמלט מן המקום. בית המשפט המחויז קבע **מתחם שני בין 24 ל-48 חודשים מאסר בפועל**, והשית על הנאשם 30 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. ערעור שהוגש בבית המשפט העליון על חומרת העונש, נדחה.

ע"פ 4876/12 **עמר נ' מדינת ישראל** (23.1.2013) - המערער הורשע על יסוד הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק, איומים, ירי באזרור מגורים ומעשה פזיות ורשלנות בכך שעיל רקע סכוסר עם המתلون, שלף המערער אקדח וירה מתוך רכבו מספר יריות אשר חלקן פגעו בחלק האחורי של הרכב של המתلون. בית המשפט המחויז הטיל על המערער 30 חודשים מאסר בפועל, לצד עונשים נלוויים. בית המשפט העליון קיבל את הערעור שהגיש המערער והעמיד את עונשו על **24 חודשים מאסר**, בין היתר, נוכח הסכמת המשיבה להפחיתה "שולית" בעונשו של המערער על רקע הסדר אליו הגיעו הצדדים.

השווואה בין מידת מעורבותם של הנאים באירוע

11. בגור דין שנית בעניינו של נאשם 2, ציינתי כי לשיטתי - לא צריכה להיות מחלוקת כי ביחס להתרחשויות העבריאניות המשותפות לשולשות הנאים, חלקו של החיל הוא החמור ביותר.

לצד קביעה זו, אציון כי איןני רואה שוני ברמת החומרה בין עניינו של נאשם 1 לבין עניינו של נאשם 2, בכל הנוגע לאיורו ה"משותף". אמנם היה זה נאשם 2 שלחץ על ההדק, אולם, **נאשם 1 היה "בעל הסכוסר"** עם המתלוון, ומכאן - בעל המנייע לירוט לעבר ביתו. נאשם 1 היה אף זה שלחץ לחיל בהודעה מוצפנת את כתובתו של המתלוון על מנת שניית יהיה להוציא את התוכן אל הפועל. העובדה כי לזרת העבירה המוצמצמת הגיע רק נאשם 2, אינה מעכימה את חלקו ביחס לאחרים, הן כיוון שהחיל המתלוון בקרבת מקום, והן כיוון שנאשם 1 היה מודע לפרטי התוכנית העברינית, והיה שותף לה, והמתלוון בפרק לדיווח על תוצאותיה.

קביעה מתוך העונש הולם - סיכון

12. על בסיס האמור לעיל, ובהתאם לגורדי הדין שניינו של החיל ונאשם 2, רأיתי לקבוע מתוך עונש הולם הנע **בין 26 חודשים מאסר ל- 52 חודשים מאסר**.

התחנה הרביעית - מסקורי שירות המבחן, שלונו של הנאשם במכינה קדם צבאית ומסקנות בית המשפט בהקשר זה

13. התסוקיר הראשון שהוגש כולל התייחסות לנטוינו של הנאשם: עיר בן 19, רווק, המתגורר עם הוריו. הנאשם סיים 12 שנים לימוד ובעל תעוזת בגרות מלאה, אולם על רקע מעורבותו בתיק הנוכחי, לא גvais לצה"ל. צוין כי הנאשם החל לנוהל אורח חיים שלו בגיל 16, קשר קשרים עם עברי חוק, השתמש בסם מסוכן מסוג קנאבים הן לצרכיה עצמאית והן לציצרת רוחחים כלכליים, ועל רקע האמור לעיל, אף הסתכסר עם גורמים שלוויים ועברי חוק. משפחתו של הנאשם נורמטיבית, ואביו מהוות עבورو גורם תמייה משמעותית, תוך שצווין כי הקשר עם אימו מורכב, בעיקר נוכח אכזבתה ממעורבותו הפלילית הנוכחית.

ה הנאשם שולב בהלכי טיפול ראשוניים במסגרת תקופת מצער הבית, הגיע למפגשים, ונראה כי היה חשוב לחבריו הקבוצה וגילה הכרה ראשונית לצורך שלו בריגושים ובקשייו בויסות דחפיו התוקפניים. לצד זאת, בלטו דפוסי הסתרה והתנהלות עבריניים. הנאשם תiar בפני קצינת המבחן את הרקע לביצוע העבירות, את אותו סכוסר עם המתלוון על רקע כלכלי, ואף תiar כי נאג להעסיק את נאשם 2 ואת החיל בתמורה לעבודות שונות שביצעו עבورو.

שירות המבחן התרשם כי ניכרה גאוזה בנאשם עת שדיבר על מעורבותו השולית והפלילית לאורך השנים, ובפרט בעבירות הננדנות, מה גם שהנאים התקשה להביע צער וחרטה על מעשייו, ובולטת נטייתו לתחושת קורבנות וכעסנו כלפי נאשם 2 והחיל, להיות ולתפיסטו, פגעו באמונו, בכך שמסרו את שמו בחקירה.

במקביל לקשר עם שירות המבחן, שולב הנאשם בתכנית "יתד" בגין הרווחה בהוד השרון, במסגרת של פגישה שבועית, כאשר דוחה כי הנאשם הגיע לפגישות, משקיע מאמץ ומשתף במורכבות חייו, בדינמייה המשפחתית ובקשישים הנובעים מהתנאים המגבילים בהם היה מצוי.

ה הנאשם הופנה על-ידי העובדת הסוציאלית מגוף הרווחה לטיפול רגשי-פרטני, אולם לא הביע נוכנות לכך.

ביחס לשירות הצבאי, הנאשם הביע מוטיבציה ראשונית מילולית להשתלב במכינה קדם צבאית, אף החיל לפנות למכינות אחרות, אשר נקבע ליום עriticת התסוקיר, סירבו לקבלו נוכח הערכה בדבר קיומם של דפוסים עבריניים מושרים.

שירות המבחן סבר כי הנאשם מונע בעיקר ממוטיבציה חיצונית בשל חששותיו מהתוצאות ההליך המשפטי הנוכחי,

והשלכותיו על חייו בעתיד, ובבאו לשקל את גורמי הסיכון והסיכוי לשיקום, הגיע למסקנה כי הפרמטרים אשר נבדקו מעדים על רמת סיכון גבוהה להתנהלות אלימה בעתיד, ועל מידת חומרה גבוהה של תוצאות אותה אלימות צפואה. הנאשם התקשה כאמור להביע צער ואמפתיה כלפי המתלוון, כאס על שותפי לעברות, ונתפס כמו שמחזיק דפוסים עבריים מושרשים ונוקשים, תוך נטייה לאימפלטיביות. לצד זאת, ציין שירות המבחן כי יש לקחת בחשבון כי הנאשם נעדר הרשותות קודמות, וכי אביו מהוות עבورو גורם תמייה משמעותית ומצב גובל.

על יסוד האמור לעיל, סבר שירות המבחן כי לא נוצר פתח להמשך מעורבות טיפולית, ויש להטיל על הנאשם ענישה מוחשית, אשר תחבר את הנאשם לחומרת העבירות נשוא הדיון.

14. לביקשת ההגנה נערך תסוקיר משלים, ממנו עולה כי במהלך תקופת הדחיה המשיך הנאשם את המפגשים במרכז "יתד", ושיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא, תוך שגילה הכרה באשר לחומרת מעשיו ואמפתיה כלפי נפגע העבירה. העובדת הסוציאלית באגן הרווחה דווחה כי הנאשם מגלה הכרה ראשונית לצורך שלו בטיפול, ופועל באופן אקטיבי לעורק שינוי בחיו. במקביל, שולב הנאשם בטיפול משפחתי במרכז לשalom המשפחה, ומשיכה עם העובד הסוציאלי (שאף העיד במסגרת ההליך - ראה התיאחות בהמשך) עליה כי התקיימו ארבעה מפגשים, תוך שבני המשפחה שיתפו פעולה באופן מלא, והנ禀ה הצליח לתקשר באופן גלוי יותר עם הוורי במסגרת הטיפולית. שירות המבחן ציין כי נראה שהנ禀ה הצליח לעשות שינוי בעמדותיו, ומכאן שיש מקום להמשך הליכים טיפוליים על-מנת להפחית את הסיכון להישנות התנהלות אלימה.

על יסוד הדברים האמורים, סבר שירות המבחן כי יש להטיל על הנאשם ענישה קונקרטית בדמות מסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לצד הטלת צו מבן, אשר יאפשר את המשך טיפולו.

15. ביום 27.10.21, ולאחר הגשת התסוקיר המשלים, נשמעו טיעוני הצדדים לעונש וגזר הדין צריך היה להינתן ביום 9.11.21, כשבועיים לפני המועד המתוכנן למתן גזר הדין, הגישה ההגנה בקשה דחופה, בגדירה צוין כי הנאשם עשה לאורך התקופה מאצחים על-מנת להתקבל למספר מכינות קדם צבאיות, ורק בעת התקבלה הודעה בדבר הסכמת "מכינת משה" לקלוט אותו, ומשכך, יהא זה נכון לדחות את מועד גזר הדין, ולהתאים את תנאי שחררו של הנאשם, כך שיוכל להשתלב במכינה, ובהמשך יתכן ואף יתגיס לזכה".

ביום 15.11.21 קיימי דיון בבקשתה, כאשר במסגרת הדיון שמעתי את דברי ראש המכינה, מר שמואל עזרא, ובהמשך, התקיימו דיונים נוספים בסוגית דחית מעת גזר הדין והתאמת תנאי השחרור, כך שהנ禀ה יוכל להיקלט במכינה.

ביום 5.12.21 ניתנה על-ידי החלטה, בגדירה נטערתי לבקשת ההגנה, דחיתתי את מועד מתן גזר הדין, ואיפשרתי את קליטתו של הנאשם במכינה.

במסגרת ההחלטה, צינו, בין היתר, הדברים הבאים: "אכן, מקרה זה מעורר התלבטות לא פשוטה. מחד, וכפי שציינתי בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם הנוסף, מדובר במקרה חמור ביותר, כאשר חלקו של הנאשם משמעותי, ומצדיק עונש מאסר. מנגד, לא ניתן להתעלם מנתוני הפתיחה של הנאשם, דהיינו - היותו צעריר (כיום בן 19 ובן 18.5 בעת ביצוע העבירות) ללא רשותות קודמות, אשר קיבל אחריות על מעשיו, ולפחות לפי התסוקיר השני, מראה נצני שני. לאחר שבדקתי את הטיעונים השונים, דומני כי ניתן לנகוט באזטה דרך בינויים שהוצעו על-ידי ההגנה, דהיינו - לדחות את מתן גזר דין לתקופה קצרה, ולאחר מכן את שלילובו של הנאשם במכינה, על-מנת לבחון כיצד הוא מתנהל בה, והאם הוא מתמיד באותו קו של שינוי תפיסות

והתנהלות. חשוב להזכיר כבר בשלב זה, כי אין בעצם האפשרות הניתנת לנאשם להשתלב במכינה, כדי ללמד על גזר הדין או על הבאות, ואין לפתח ציפיות בהקשר זה. הדברים יבחןו בזמן המתאים, ולאחר קבלת חוות הדעת מהగורמים הרלוונטיים. הדיון ידחה אפוא לתקופה של חודשים, מთוך כוונה לקבל נתונים נוספים אודות התנהלות הנאשם במכינה, שאז תיבחן הערכה מחדש, האם יש לאפשר את המשך דרכו של הנאשם במכינה או שמא למזור את דינו".

בהתאם להחלטה האמורה, נקלט הנאשם במכינה עוד באותו היום (5.12.21) ובהמשך למשך זה, קיימי שני דיןומים מעקביים.

לקראת ישיבת יום 8.2.22 הוגש תסוקיר משלים, ממנו עולה כי הנאשם עורך מאמצים ל��פקוד תקין במכינה, אך מאינפורמציה שהתקבלה מהמכינה, עולה כי לאחרונה חלה התדרדרות במידה הקשבר של הנאשם, והוא אף ביצע עבירה משמעותית עליה צפוי לחת את הדין במכינה. שירות המבחן ציין כי יש מקום להמשיך לעקב אחר התקדמותו הנאשם במסגרת המכינה.

ציין כי במהלך אותה ישיבה, התקבל גם מכתבו של מנהל המכינה, מר שמואל עזרא, אשר ציין כי הנאשם הגיע עם מוטיבציה, מגלה עניין, משתתף בשיעורים והתנהלותו טובה, הגם שיש מקום לשיפור. עוד ציין כי מדובר במילוי שמקובל על חבריו ונרתם לעזרה, וצאות המכינה מתרוממו של התהילה החינוכי שהנאשם עבר.

לקראת הדיון המעקב הנסוף שנקבע ליום 10.5.22, התקבל תסוקיר משלים, אשר תיאר את התנהלות הנאשם במכינה. שירות המבחן היה בקשר עם צוות המכינה, וציין כי מהשיחות עליה כי לצד מוטיבציה שהbijע הנאשם, נראה כי הוא מתנסה להיענות לגורם סמכות, מתנהג באופן פורץ גבול ומפר את הנחיות המכינה באופן חוזר ונשנה. ביום 1.5.22 התקיימה במכינה ועדת על-מנת לבחון את מצבו של הנאשם, וזאת נוכח התנהלותו הבעייתית. עוד ציין כי במהלך התקופה כבר הנאשם שלל הפרות משמעות, התקשה לעמוד בכלל המכינה, והתנהג באופן אלים, תוקפני, מתריס ואימפולטיבי כלפי צוות המכינה, אשר התרשם כי הנאשם מופיע בדףו התנהלות אימפולטיביים, קושי בויותות דחפים וכעסים, וקושי להיענות לגורם סמכות. שירות המבחן ציין כי נראה שהמכינה אינה מצליחה להוות עבור הנאשם מסגרת מציבות גבול, ונראה כי הנאשם מתנסה להיעזר במכינה לצורך שינוי משמעותי בדףו חייו, כאשר ניכר שהמוטיבציה שהנאשם מביע להשתתפות במכינה היא חיצונית בעיקרה, ויתכן ומושפעת מההליכים המשפטיים ומחליצים שמופעלים על הנאשם מסביבתו הקרובה.

במסגרת ישיבת יום 10.5.22 שמעתי את דבריהם של מנהל המכינה ושל העובדת הסוציאלית - גב' מצדה בוכרים, ולאחריהם - ביום 15.5.22 - התקבל עדכון משירות המבחן שתיאר את **הדחת הנאשם מהמכינה וביטול האפשרות לשלבו בתוכנית משלימה**. ציין כי מדובר מנהל המכינה, ובעיקר מתיאוריה האוטנטיים של גב' בוכרים, עליה כי הנאשם התנהג בצורה תוקפנית ומאיימת כלפי הוצאות, נתפס גונב באחת הפעולות שנעשו, והוא היחיד מכל החניכים שבתום ששת החודשים, לא הומלץ על גיוסו לצבא.

ניתן היה לצפות כי הנאשם צער, אשר חרף ביצוען של עבירות חמורות המצדיקות הטלת עונש מאסר, שניתנה לו הזדמנות לעبور הליך שיקומי, יפנים את הפסול במעשו ועשה כל שניית על מנת לתקן את דרכיו, אלא שהמציאות שונה.

ניתן להצביע על חוט מקשר בין התנהגותו האלימה של הנאשם כפי שעוזה בכתב האישום המתוקן, לבין התרשומות שירות המבחן וצאות המכינה. בסופו של יומם, ואני חולק התרשומות זהה עם שירות המבחן, נראה כי

הנאשם חף ב"תיג העברייני", גאה בו, והוא אינו בשל לתקן כלשהו בדרכיו בנקודת הזמן הנוכחי. בהיעדר שיקולים שיקומיים מובהקים, בוודאי לא ככל המאפשרים סטייה מהמתחם, אין מנוס מהטלת עונש מסר הנוטן ביטוי לעקרון המנחה בענישה - עקרון ההלימה.

התנהה החמשית - קביעת העונש המתאים

16. במסגרת קביעת העונש המתאים לנאשם, בחרתי את הנسبות הרלוונטיות אשר אין קשרות לביצוע העבירה. זקפתி לזכות הנאשם את הודהתו, לקיחת האחריות והחיסכון בזמן הציבור ובהעדת המתلون. נתונים אלה מצדיקים התחשבות בקביעת העונש המתאים. גם גילו הצער של הנאשם מהו נימוק המצדיק התחשבות והימנעות ממיצוי הדין בתוך גבולות המתחם. יש אף משקל לעובדה כי אין לחובת הנאשם הרשעות קודמות, וכי שהה תקופה לא מבוטלת בתנאים מגבלים.

צבר הנתונים האמורים מצדיק העמדת העונש המתאים בסמוך לرف' התchnerון של המתחם.

סוף דבר

17. על בסיס השיקולים שפורטו לעיל, רأיתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 28 חודשים מאסר לריצוי בפועל, בגין ימי מעצר (26.10.2020-24.9.2020).

הנאשם יתיצב ביום 19.6.22 בשעה 09:00 במתќן ניצן או במתќן אחר עלייו יורה שב"ס בהליך המיוני המוקדם ככל שיתקיים צהה.

במהלך תקופה עיכוב הביצוע ישאה הנאשם במעצר בית מלא, בפיקוח אחד מהמפקחים שאושרו בהליך המעצר, ויננתנו לו חולנות התאזרחות ביום א'-ה' בין השעות 10:00 עד 16:00; ביום ו' בין השעות 16:00 עד 22:00; ובימי שבת בין השעות 12:00 עד 18:00.

הערבות שנקבעו בהליך המעצר יעדמו בתקופן עד להתייצבותו הנאשם למאסר.

ב. 9 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק מסווג פשע, או עבירת אלימות נגד הגוף מסווג פשע.

ג. 5 חודשים מאסר אולם הנאשם לא ישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסווג עון.

ד. קנס בסך 1,500 ₪ או 15 ימי מאסר תמורה אשר ישולם ב-10 תשלוםמים חודשיים שווים החל מיום 1.6.2023 ועד לסיום התשלומים.

ה. פיצוי כספי למATALON, עד תביעה מס' 14, בסך 5,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלוםמים חודשיים שווים החל מיום 1.6.2022 ועד לסיום התשלומים. התביעה תdag להודיע למATALON על זכאותו לפיצוי והצורך למסור פרטי למצוירות בית המשפט. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תעמוד יתרת הפיצוי לפירעון מלא.

ניתן צו למוסגים לשיקול דעת קצין משטרה /או הتبיעה.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, י"ח איר תשפ"ב, 19 Mai 2022, במעמד הצדדים.

בני שחיא, שופט
סגן נשיא